

מסכת יבמות

פרק ה

א. רבנו גמליאל אומר, אין גט אחר גט, ולא מאמר אחר מאמיר, ולא בעילה אחר בעילה, ולא חליצה אחר חליצה. וחכמים אומרים, יש גט אחר גט, ויש מאמיר אחר מאמיר, אבל לא אחר בעילה ולא אחר חליצה כלום:

ב. כיצד. עשה מאמיר ביבמותו, ונתן לה גט, ארכיה היימנו חליצה. עשה מאמיר וחליצה, ארכיה היימנו גט. עשה מאמיר ובעל, הרי זו כמצותה:

ג. נתן גט ועשה מאמיר, ארכיה גט וחליצה. נתן גט ובעל, ארכיה גט וחליצה. נתן גט וחלז, אין אחר חליצה כלום. חлиз ועשה מאמיר, נתן גט, ובעל, או בעל ועשה מאמיר, נתן גט וחלז, אין אחר חליצה כלום. אחת יבמה אחת ליבם אחד, ואחת שתי יבמות ליבם אחד:

ד. **כיצד**. **עשרה** מאמר בז' ומאמר בז', ארכיות שני גטין וחלייצה.
מאמר בז' וגט בז', ארכיה גט וחלייצה. מאמר בז' ובעל את ז',
ארכיות שני גטין וחלייצה. מאמר בז' וחלץ לזו, בראשונה ארכיה
גט. גט לזו וגט לזו, ארכיות הימנו חלייצה. גט לזו ובעל את ז',
ארכיה גט וחלייצה. גט לזו ומאמר בז', ארכיה גט וחלייצה. גט לזו
וחלץ לזו, אין אחר חלייצה כלום:

ה. **חלץ וחלץ**, או **חלץ ועשה** מאמר, נתנו גט ובעל, או **בעל ובעל**,
או **בעל ועשה** מאמר, נתנו גט וחלץ, אין אחר חלייצה כלום, בין
יבם אחד לשתי יבמות, בין שני יבמין ליבמה אחת:

ו. **חלץ ועשה** מאמר, נתנו גט ובעל, או **בעל ועשה** מאמר, וננתנו גט
וחלץ, אין אחר חלייצה כלום, בין בתקלה, בין באמצע, בין בסוף.
והבעילה, בזמן שהיא בתקלה, אין אחריה כלום. באמצע ובסוף,
יש אחריה כלום. רבינו נחמן אומר, אחת בעילה ואחת חלייצה, בין
בתקלה, בין באמצע, בין בסוף, אין אחריה כלום: